

روش‌های کلاسیک و آغازگرهای اختصاصی در ردیابی قارچ‌های *اندوفیت در برخی گرامینه‌های علفی

Classical methods and specific primers in detection of endophytic
fungi in some gramineous plants

راشین گنجعلی^{*}، بهرام شریف نبی^{**} و آقا فخر میر لوحی

دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

پذیرش / ۱۳۸۳

دریافت ۱۳۸۳/۵/۲۸

چکیده

این تحقیق به منظور بررسی روش‌های کلاسیک و آغازگرهای اختصاصی در ردیابی قارچ‌های اندوفیت در گیاهان علفی تیره گندمیان صورت گرفت که در راستای این هدف بیست جدایه قارچ از چهار میزبان مرتعی *Lolium prenne*, *Bromus tomentellus*, *Festuca arundinacea* و *Festuca pratensis* جداسازی گردید. نمونه‌ها ابتدا از طریق رنگ‌آمیزی با محلول رنگی رز بنگال از نظر حضور قارچ اندوفیت آزمایش شدند، سپس نمونه‌های حاوی قارچ روی محیط‌های کشت متفاوت کشت شدند. با توجه به تفسیر دندروگرام قارچ‌های اندوفیت در هر میزبان مشابه بودند. قارچ‌های جدا شده از *F. pratensis* با *F. arundinacea* در یک گروه قرار گرفتند که این امر نشان دهنده شباهت بیشتری بین این

واژه‌های کلیدی: اندوفیت، آغازگرهای اختصاصی، گرامینه‌های مرتعی، خصوصیات مورفولوژیکی

*بخشی از رساله کارشناسی ارشد نگارنده اول به راهنمایی دکتر شریف نبی و دکتر آقا فخر میرلوحی ارایه شده به
دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

**مسئول مکاتبه

قارچ‌ها است. قارچ‌های اندوفیت پس از استخراج با استفاده از یک گروه آغازگر عمومی *DNA* و دو گروه آغازگر اختصاصی *ITS1, IS3* و *11-2, 11-1* طی واکنش زنجیره‌ای پلیمراز تکثیر شده و حضور قارچ اندوفیت *Neotyphodium* در آنان مورد بررسی قرار گرفت. تمام نمونه‌ها با آغازگرهای *ITS4*, *ITS1*, *11-2, 11-1* ایجاد باندی بین 550-750 جفت‌بازی نمودند که این باند بر اساس منابع موجود نشانه وجود قارچ اندوفیت است. آغازگرهای *11-2, 11-1* با برخی نمونه‌ها ایجاد باند 1000 جفت‌بازی نمودند که این باند مختص جنس *Neotyphodium* است. به منظور بالا بردن دقیقت کار، از آغازگرهای *IS3, IS1* که با قارچ‌های اندوفیت جنس *Neotyphodium* ایجاد باند 444 جفت‌بازی می‌نماید، استفاده گردید. از میان 20 جدایه مورد آزمایش، 18 جدایه تولید باند 444 جفت‌بازی که مختص جدایه‌های جنس *Neotyphodium* بود را تولید نمودند. دو جدایه با نامهای *FpGon* و *FaSm* که با آغازگرهای *ITS1, ITS4* ایجاد باند 550-750 جفت‌بازی نموده بودند، با آغازگرهای *IS1, IS3* ایجاد 444 جفت‌بازی را تولید نکردند. به احتمال زیاد این جدایه‌ها قارچ‌های اندوفیتی به جز گونه‌های *Neotyphodium* می‌باشند.

مقدمه

رابطه همزیستی بین قارچ‌های اندوفیت و گیاهان علفی تیره گرامینه یکی از انواع همزیستی است که از دهه 1950 شناخته شده است. قارچ‌های اندوفیت متعلق به رده *Ascomycetes* تیره *Balansieae* و قبیله *Clavicipitaceae* هستند که از طریق پایه مادری به نتاج منتقل می‌شوند. این قارچ‌ها فواید زیادی برای گیاه میزبان خود دارند که از مزایای این رابطه همزیستی می‌توان به مقاومت در مقابل آفات و بیماری‌ها، مقاومت در مقابل تنفسهای محیطی مثل تغییرات pH، خشکی، شوری و افزایش مقاومت به چرا، اشاره کرد

در سالهای 1950 محققان در پی یافتن علت بیماری دام‌هایی که در مراع از گیاه فسکیوی بلند تغذیه می‌کردند متوجه وجود قارچ‌های اندوفیت در این گیاهان شدند (Bell et al. 1957). ابتدا تصور براین بود که این قارچ‌ها از عوامل بیماری‌زای گیاه فسکیوی بلند می‌باشند و با حذف آن مشکل بیماری دام‌های تغذیه کننده بر طرف خواهد شد. دربی این فرضیه اقدامات بعدی جهت عاری ساختن گیاهان فسکیوی بلند از قارچ با موفقیت انجام شد و برخی از مراع و چراگاه‌ها با گیاهان فسکیوی عاری از قارچ احداث شدند.

با این اقدام معضل بیماری دام‌های تغذیه کننده از فسکیوی بلند بر طرف گردید، اما مشکلات جدیدی در رابطه با مدیریت چراگاه، از جمله از بین رفتن گیاهان بعد از چرا، ضعیف شدن گیاهان در مقابل تنفسهای محیطی و آفات و بیماری‌ها بروز نمود (Christensen et al. 1991). چنین عوارضی تاثیرات مفید قارچ‌های اندوفیت را برای تامین رشد گیاهان میزبان خود مشخص

نمود و لذا در مطالعات بعدی قارچ‌های اندوفیت از نظر همزیستی مفید با فسکیوی بلند و سایر گیاهان علفی و اثرات مثبت این رابطه متقابل مورد توجه قرار گرفتند. قارچ‌های اندوفیت به صورت معمول در داخل گیاه رشد بین سلولی دارند و عالیم خاصی در گیاه ایجاد نمی‌کنند، اما اثرات متفاوتی روی دام‌های تغذیه کننده از این گیاهان دارند که از آن جمله می‌توان کاهش جذب غذا، کاهش وزن، زبر شدن موها در طول فصل تابستان، کاهش تولید شیر، نکروزه شدن سمهای دم و کاهش تولید مثل را ذکر نمود. معمولاً دام‌های تغذیه کننده از علوفه آلوده به قارچ به علت احساس عطش، بیشتر وقت‌شان را در سایه و یا آب سپری می‌کنند که این اثرات سمی در نتیجه تولید موادی مانند آلکالوئیدهای سمی توسط قارچ همزیست است (Melaren 1991).

سال 1988 (Saha et al. 1988) در سال 1988 رنگ‌آمیزی با استفاده از رز بنگال را برای ردیابی قارچ‌های اندوفیت در گیاهان علفی به کار برdenد. این قارچ‌ها از طریق مشخصات میسلیومی مانند قطر و انشعابات اندک قابل شناسایی هستند. جانسون و همکاران (Johnson et al. 1982) از روش ELISA برای ردیابی قارچ‌های اندوفیت استفاده کردند. در سال 1990 اختلاف ایزوژایمی با استفاده از 10 آنزیم مختلف برای گروه‌بندی این قارچ‌ها توسط لچمن (Leuchtmann & Clay 1990) به کار برده شد. همچنین از آنتی‌بادی‌های مونوکلونال برای ردیابی گونه‌های *Neotyphodium* استفاده شده است (Hiatt et al. 1997). در سال 1995 داس و همکاران (Doss & Welty 1995) واکنش زنجیره‌ای پلیمراز (PCR) را برای بررسی وجود قارچ‌های اندوفیت در فسکیوی بلند به کار برdenد. داس و همکاران (Doss et al. 1998) آغازگرهای IS1، IS3 که برمبنای توالی نوکلئوتیدی اینترون‌های 1 و 2 توبولین طراحی شده بود را برای تشخیص این قارچ‌ها به کار برdenد. بر زبانی و همکاران (Borazjani et al. 1998) از آغازگرهای ITS برای مقایسه گونه‌های اندوفیت جنس *Acremonium* استفاده کردند. در ایران، خیام نکویی و همکاران (2001) وجود اندوفیت *Neotyphodium* را در فسکیوی بلند به کمک روش‌های کلاسیک نشان داده‌اند. از آنجایی که ایران مرکز تنوع گندمیان و یکی از خاستگاه‌های گیاهان این تیره است. بررسی گندمیان ایران از نظر اثبات حضور اندوفیت‌ها ضروری به نظر می‌رسد، از این‌رو اقدام به بررسی حضور اندوفیت‌ها در چهار میزبان علفی با استفاده از روش‌های کلاسیک رنگ‌آمیزی و PCR با آغازگرهای اختصاصی شد.

روش بررسی

بیست نمونه غلاف برگ و بذر از میزبان‌های مختلف *Bromus tomentellus*, *Lolium preenne*, *Festuca arundinacea*, *Festuca paratensis* با نک ژن ایستگاه تحقیقاتی شهید فزوہ مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان اصفهان جمع‌آوری شد که نام جدایه‌ها و محل جمیع آوری آنان در جدول 1 دیده می‌شود. در اولین مرحله با استفاده از محلول رنگی رز بنگال نمونه‌ها رنگ‌آمیزی شدند، پس از تهیه اسلاید میکروسکوپی و اثبات وجود میسلیوم قارچ اقدام به کشت بذور و اندام‌های آلوده شد.

جداسازی قارچ‌های اندوفیت از بذر

برای جداسازی قارچ‌های اندوفیت از بذر ابتدا گلوم و گلومل بذر حذف شد و پس از اینکه 60-30 ثانیه در الكل 70 درصد قرار گرفتند مدت 50-30 دقیقه در محلول هیپوکلریت سدیم 0/5 درصد به همراه یک میلی‌لیتر Tween 20 قرار داده شدند تا کاملاً آلودگی‌های سطحی از بین بروند. پس از این مرحله چندین بار با استفاده از آب مقطر سترون آبشویی انجام شد، سپس نمونه‌های روی محیط کشت‌های PDA, YE, CMA کشت گردیدند.
(khayyam Nekkouei et al. 200)

جداسازی قارچ‌های اندوفیت از غلاف برگ

ابتدا غلاف‌های برگ یک بار با استفاده از مایع ظرفشویی شسته شد و پس از چند بار آبکشی، به قطعاتی با طول 0/5 سانتی متر تقسیم شدند و مدت 60-30 ثانیه در الكل 70 درصد قرار گرفتند. سپس مدت 50-30 دقیقه در محلول هیپوکلریت سدیم 0/5 درصد قرار داده شدند و به محلوت حاصل یک میلی‌لیتر Tween 20 افزوده گردید و روی همزن الکتریکی قرار داده شدند. بعد از این مدت دو بار با آب مقطر سترون، آب شویی شدند و 20-15 دقیقه در آب مقطر سترون روی همزن الکتریکی قرار داده شدند و سپس آب تخلیه شد. غلاف‌های برگ روی کاغذ صافی سترون شده قرار گرفتند تا آب اضافی آنها خارج شود. سپس چندین خراش در سطح داخلی غلاف برگ با کمک اسکالالپ سترون ایجاد شد تا خروج قارچ آسان‌تر شود و در محیط کشت PDA به گونه‌ای که نصف آن از محیط کشت بیرون بماند، قرار گرفتند. تشکه‌ها پس از پوشانده شدن با پارافیلم مدت 1-2 ماه در دمای 22-24 درجه سانتیگراد و تاریکی قرار داده شد. قطعه‌ای از میسلیوم قارچ به محیط‌های کشت مایع (Bacon 1994,) GPY, M102, PBS (انتقال داده شدند).

تعیین مشخصات مورفولوژیک اندوفیت‌ها

مشخصات مورفولوژیکی قارچ‌ها 60 روز پس از بازکشت تعیین شد در این تحقیق نه صفت مورفولوژیک شامل: حضور رنگدانه و عدم حضور رنگدانه، چین‌دار بودن پرگنه یا چین‌دار نبودن پرگنه، وجود یا عدم وجود هاله، رنگ پرگنه، نوع گلوله میسلیومی ایجاد شده روی محیط کشت مایع، داشتن پر زبانه (3 mm) یا داشتن پر زکوتاه (3 mm)، وجود بر جستگی در وسط پرگنه، قطر پرگنه و شکل پرگنه مورد بررسی قرار گرفت (جدول 2). با استفاده از نرم افزار SPSS, Ver.10 Ward مرتب فاصله اقلیدسی دندروگرام مربوطه ترسیم شد.

استخراج DAN

استخراج DNA با استفاده از روش موری و تامپسون (Murry & Thompson 1980) با تغییراتی صورت گرفت. مقدار یک گرم از میسلیوم منجمد در یک هاون چینی سترون که از قبل در فریزر سرد شده بودند ریخته شد و در حضور نیتروژن مایع پودر شد و به لوله‌های سانتریفوژ 20 میلی‌لیتری منتقل شدند. مقدار 10 میلی‌لیتر از بافر استخراج EDTA 20 mM, Tris-HCl به هر نمونه اضافه شد و مخلوط گردید و به مدت 30 دقیقه در حمام آب 60 درجه سانتی‌گراد قرار گرفت و در طی این مدت محتويات لوله‌ها چند مرتبه به آرامی مخلوط شدند 6 میلی‌لیتر از مخلوط کلروفوم - ایزوآمیل الکل (1:24) به هر لوله محتوى نمونه‌ها اضافه شد و پس از اختلاط کامل به مدت 15 دقیقه در 10/000 دور در دقیقه سانتریفوژ شدند و سپس به وسیله تیپ‌های نوک بریده (Cut tip) مایع فوقانی برداشته و درون لوله سترون جدیدی ریخته شد و به اندازه 0/6 حجم محلول به آن ایزوپروپانول سرد اضافه گردید و پس از چندین بار مخلوط کردن نمونه‌ها به مدت 10-20 دقیقه در فریزر 20- درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. در این مرحله کلاف DNA تشکیل شد که به آسانی قابل مشاهده بود. لوله‌ها به مدت 15 دقیقه در 10000 دور در دقیقه سانتریفوژ شدند تا DNA رسوب شود. مایع بالایی رسوب DNA به آرامی خالی شد طوری که DNA داخل لوله دست نخورده باقی ماند. رسوب DNA با استفاده از تیپ‌های نوک بریده به درون لوله‌های سانتریفوژ 1/5 میلی‌لیتری انتقال داده شد. به لوله‌های محتوى 500 میکرولیتر اتانول 70 درصد افزوده شد و مدت 5 دقیقه در 10/000 دور در دقیقه سانتریفوژ گردید، سپس لوله‌ها در مجاورت هوا به صورت وارونه روی کاغذ جاذب رطوبت قرار داده شدند تا رسوب حاصله خشک شود. پس از این مرحله به هر لوله 700 میکرولیتر آب مقطر دیونیزه افزوده شد، نمونه‌ها به مدت یک شب درون یخچال 4 درجه سانتی‌گراد نگهداری گردید تا توده DNA داخل آب حل شود.

مقدار ۳ میکرولیتر آنزیم Rnase (10mg/ml) به هر نمونه اضافه شد و لوله‌ها به مدت یک ساعت در حمام آب گرم در 37°C نگهداری شدند. هم حجم محلول داخل هر لوله مخلوط کلروفورم ایزوآمیل الکل (24:1) به لوله‌ها افزوده و پس از مخلوط کردن ملایم به مدت دو دقیقه در ۱۴۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفوج شد. محلول فوقانی لوله به آرامی و با تیپ نوک بریده به لوله ۱/۵ میلی‌لیتری جدید انتقال یافت. خالص‌سازی DNA به روش کلروفورم ایزوآمیل الکل مجدداً تکرار گردید و پس از برداشت نهایی و انتقال آن به لوله جدید و به اندازه ۰/۱ حجم نمونه استات سدیم سه مولار (pH 4.8) و دو حجم اتانول خالص سرد (که قبلاً در فریزر ۲۰- قرار داده شده بود) به آن افزوده شد و توده حاصله با اتانول ۷۰ درصد شستشو و در شرایط آزمایشگاه خشک گردید بسته به حجم نمونه مورد نظر مقدار ۱۰۰ - ۵۰ میکرولیتر آب دیونیزه اضافه شد و نمونه‌ها به مدت یک شب در دمای ۴ درجه سانتیگراد نگهداری شد تا DNA در آب به خوبی حل شود. به منظور مشاهده کمیت و کیفیت DNA استخراج شده روی ژل آگاروز ۰/۷٪ در بافر TAE الکتروفورز شد.

استفاده از آغازگرهای اختصاصی

پس از رقیق کردن DNA از آغازگرهای ITS1(5'GCAGGCCATGTAGTAGAG3') و ITS4(5'TCCTCCGCTTATTGATATGC3') استفاده گردید. پس از این مرحله در نمونه‌هایی که با آغازگرهای ITS4، ITS1، ایجاد باند نمودند از آغازگرهای 11-1، 11-2 و همچنین IS1، IS3 استفاده شد. (Dos & Welty 1995) محصولات با استفاده از ژل آگاروز ۱/۲٪ در بافر TBE آغازگرهای اختصاصی استفاده شده در آزمایش، به صورت زیر است:

5'TCATACCGGCTAACCGGCAAT3'), 11-2
11-1(5'TGTTACAGGATTGGTAGAGGC3')
IS1:(), IS3:(5'GTCTCATCTCCGGGGCGGTAT3')
5'GGTGTTGACCCCCCTGATT3'

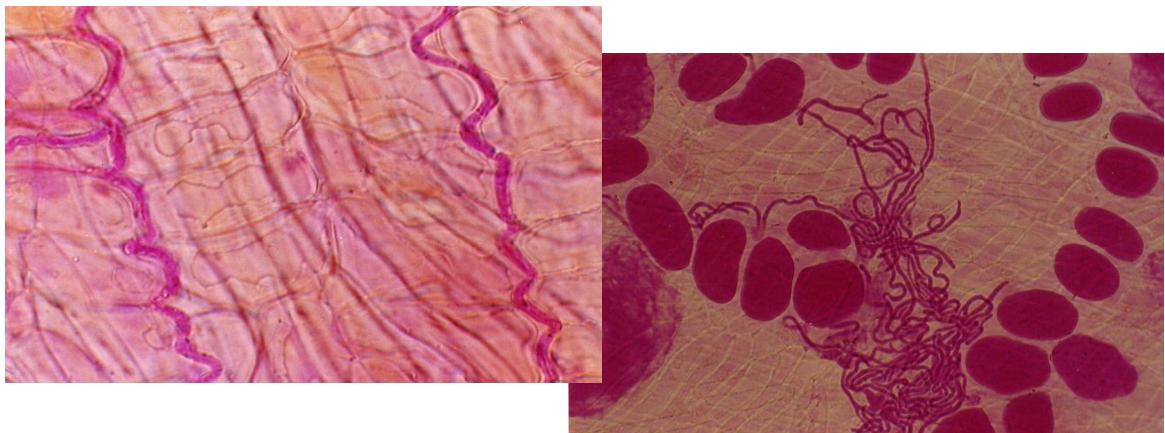
واکنش زنجیرهای پلی مراز (PCR)

مواد لازم و مقدار هر یک از آنها برای تهیه محلول پایه PCR در جدول ۳ آورده شده است. برای جلوگیری از بروز خطاهای احتمالی در هنگام برداشتن مقادیر کم مواد و نیز برای راحتی و سرعت عمل بیشتر، اقدام به تهیه محلول پایه، مطابق جدول ۳ گردید. آنزیم Taq DNA polymerase و مخلوط نوکلئوتید به اضافه بافرهای مربوطه از شرکت Roche تهیه شد. کلیه وسایل و لوله‌های PCR به کار برده شده قبل از استفاده سترون شدند. برای هر مخلوط واکنش، مقدار

4 میکرولیتر از DNA (با غلظت $25 \text{ ng}/\mu\text{l}$) به 21 میکرولیتر از مخلوط واکنش PCR اضافه گردید که در نهایت حجم محلول واکنش تکثیر شده به 1ml 25 رسید. پس از اضافه کردن یک قطره روغن معدنی سترون شده (Merk) مخلوط حاصله سریعاً تحت واکنش زنجیره‌ای پلیمراز در دستگاه ترموسایکلر قرار گرفت. شرایط انجام واکنش PCR در جدول 4 آورده شده است.

نتیجه و بحث

پس از رنگ‌آمیزی بذر و غلاف برگ با رزبنگال میسلیوم قارچ به رنگ قرمز صورتی دیده شدند آلودگی میسلیومی در بذر به صورت تودهای (شکل 1) و در غلاف برگ به صورت نواری که دارای فروافتگی‌هایی در بین دو سلول بود، دیده شد (شکل 2).



شکل 1- میسلیوم جدایه FaTsh1 در بذر *F. arundinacea*

Fig.1.Mycelia of FaTsh1 isolate in seed of *F. arundinacea*.

شکل 2- میسلیوم جدایه BtAni در غلاف برگ *B. tomentellus*

Fig. 2. Mycelia of BtAni isolate in leaf sheath of *B.tomentellus*.

رشد قارچ‌ها روی محیط کشت PDA نسبت به سایر محیط‌های کشت سریع تر بود. محیط کشت PDA همراه آنتی بیوتیک کلرامفنیکل $50 \mu\text{g}/\text{ml}$ و استرپتومایسین $100\mu\text{g}/\text{ml}$ (خیام نکویی 2001) به منظور کشت غلاف برگ مناسب‌ترین محیط کشت تشخیص داده شد. پرگنه‌های قارچ‌های اندوفیت به رنگ سفید و کرم بودند و معمولاً 1-2 ماه پس از کشت ظاهر شدند. پرگنه‌های قارچ‌های حاصل از بذور *Bromus* از سرعت رشد بیشتری نسبت به پرگنه‌های قارچی

سایر بذور مورد مطالعه برخوردار بودند. پرگنهای اشکال متفاوتی دیده شد (جدول 2). داده‌های مورفولوژی به صورت داده‌های صفر و یک در نرم افزار SPSS، V.10 و با تجزیه کلاستر و ترسیم دندروگرام با استفاده از روش Ward و ضریب تشابه مربع فاصله اقلیدسی ماتریس تشابه مربوطه محاسبه شد.

و دندروگرام مربوطه رسم شد. با توجه به دندروگرام (شکل 3) مشخص می‌شود که قارچ‌های اندوفیت در هر میزبان مشابه می‌باشند. اگر دندروگرام در مقیاس تغییر یافته 10 قطع شود، سه گروه اصلی تشکیل می‌شود که هر گروه مربوط به یک میزبان می‌باشد. قارچ‌های جدا شده از *F.pratensis*, *F.arundinaceae* در یک گروه قرار می‌گیرند که این امر نشان دهنده شباهت بین قارچ‌های جدا شده از دو گونه میزبان فوق است. از این می‌توان به منظور دسته‌بندی قارچ‌های میزبان‌های مختلف استفاده نمود. کریستنسن و همکاران (1991) نیز با استفاده از روش تجزیه کلاستر موفق به گروه‌بندی ایزوله‌های مختلف *Acremonium* جدا شده از گیاه میزبان rye-grass شدند. کریستنسن و همکاران (Christen sen et al. 1993) بر اساس مطالعات ایزو زایم، مشخصات مورفولوژیک، حساسیت به قارچ‌کش بنویل در محیط کشت و تولید آلکالوئیدها جدایه‌ای قارچ *F. Pratensis* و *F. arundinacea L. prenne* از *Acremonium* جدا شده از *F. pratensis* قرار دادند.

از میان محیط‌های مایع، رشد روی محیط PSB سریع‌تر بود. در محیط مایع میسلیوم قارچ به شکل گلوله مانند (گلوله میسلیومی) در آمدند. انواع مختلفی از گلوله میسلیومی وجود داشت که می‌توان به تک گلوله میسلیومی بزرگ، تعدادی گلوله میسلیومی کوچک و گلوله میسلیومی‌های بسیار ریز اشاره کرد. با توجه به جدول 2 و شکل 3 مشخص می‌شود که قارچ‌های موجود در هر میزبان از نظر مشخصات مورفولوژیک شباهت زیادی با یکدیگر دارند. در شکل 3 زمانی که از نقطه تغییر یافته 5 قطع شود، چهار گروه اصلی دیده می‌شود که هر گروه مربوط به یک میزبان می‌باشد، در واقع قارچ‌های اندوفیت موجود در هر میزبان اختصاصی می‌باشند که این نتیجه توسط کریستنسن و همکاران (1991 و 1993) نیز به دست آمده است. رنگ پرگنه جدایه Lp1Prellude سفید، دارای پرزهای کوتاه و شکل پرگنه گرد بود در حالی که در جدایه Lp2Prellude رنگ پرگنه کرم، بدون پرز و شکل پرگنه آن منظم بود، با وجود این تفاوت‌ها باز هم هر دو ایزوله فوق در یک کلاستر قرار گرفتند. این امر با مطالعات کریستنسن و همکاران روی طبقه‌بندی قارچ‌های اندوفیت مطابقت داشت. از این مطالعات می‌توان این گونه استنباط کرد که شکل پرگنه، پرز و رنگ پرگنه برای دسته‌بندی این قارچ‌ها مناسب نمی‌باشد و صفات مورفولوژی دیگر ظاهراً از اهمیت بیشتری در دسته‌بندی برخوردارند. جدایه BtFd با وجود تفاوت‌هایی که از نظر رنگ پرگنه، شکل پرگنه و نوع پرز با سایر اعضای جدا شده از *Bromus* دارد، اما باز این جدایه‌ها در یک کلاستر قرار گرفته‌اند، که

تایید بیشتری در بیان این مطلب است که صفت رنگ پرگننه، شکل پرگننه و نوع پرز به تنهایی برای دسته‌بندی قارچ‌های اندووفیت مناسب نمی‌باشد. با توجه به این‌که در این تحقیق جدایه‌هایی که از یک گونه میزبانی جمع‌آوری شده بودند بدون توجه به محل جمع‌آوری از نظر مورفولوژی یکسان بوده و در یک گروه قرار گرفته‌اند می‌توان پی‌برد که جدایه‌های قارچی مربوط به هر میزبان احتمالاً اختصاصی آن میزبان بوده و با قارچ درون سایر میزبان‌ها متفاوت می‌باشد.

با وجود اشکال متفاوت مورفولوژی روی محیط‌های جامد و مایع تمام نمونه‌ها با آغازگرهای ITS1, ITS4 ایجاد باندی بین 550-750 جفت‌بازی نمودند (شکل 4) که این باند بنا به نظر خیام نکویی و همکاران (2001) نشانه وجود قارچ اندووفیت است. آغازگرهای 11-1, 11-2 با برخی از نمونه‌ها ایجاد باند 1000 جفت‌بازی نمودند (شکل 6) که این باند مختص جنس *Neotyphodium* است (Doss & Welty 1995). به منظور بالا بردن دقت کار از آغازگرهای IS1, IS3 که با DNA گونه‌های اندووفیت جنس *Neotyphodium* ایجاد باند 444 جفت‌بازی می‌نمایند (Doss et al. 1998) استفاده گردید (شکل 5). از میان 20 جدایه مورد آزمایش، دو جدایه به نام‌های FpGon, FaSm که با آغازگرهای ITS1, ITS4 ایجاد باند 550-750 جفت‌بازی نمودند، با آغازگرهای IS1, IS3 باند 444 جفت‌بازی را تولید نکردند. به احتمال زیاد این جدایه‌ها قارچ‌های اندووفیت به جز *Neotyphodium* می‌باشند این نتیجه توسط والتر گمس از طریق روش‌های مورفولوژیکی تایید شد (مکاتبات شخصی) اما برای تایید این امر مطالعات بیشتری در زمینه مولکولی مورد نیاز است.

چاهک‌های 11 و 12 مربوط به جدایه‌های *FaSm*, *FpGon* هستند. همان‌طور که در شکل 5 دیده می‌شود این جدایه‌ها ایجاد باند 444 جفت‌بازی نکرده‌اند. در چاهک 14 و 15 در شکل 5 الگوی باندی متفاوتی دیده می‌شود که می‌تواند به علت موتاسیون، حذف شدن، اضافه شدن و تغییر ترتیب قرار گرفتن ژن باشد که باعث تغییر الگوی باندی شده است، به عنوان مثال اضافه شدن می‌تواند باعث افزایش وزن مولکولی قطعه قابل تکثیر توسط این آغازگر شده و در نتیجه در ناحیه بالاتر از محل قرار گرفتن باند 444 جفت‌بازی باندی تولید کند.

همان‌طور که در شکل 5 دیده می‌شود، در تمام میزبان‌ها باند 444 جفت‌بازی تولید شده است. این امر به علت شباهت ژنوم جدایه‌های قارچی گرفته شده از میزبان‌های متفاوت می‌باشد، با توجه به این که آغازگرهای IS1, IS3 از روی ژن بتا توبولین طراحی شده‌اند، احتمالاً توالی این ژن در ایزوله‌های بررسی شده مشابه می‌باشند. این نتیجه در مطالعات شاردل (Schardle 1997) به دست آمده است. وی نشان داد که توالی ژن بتا توبولین در گونه‌های مختلف قارچ‌های اندووفیت مشابه هستند و فقط تعداد نسخه‌های این ژن در گونه‌های مختلف، متفاوت است. با توجه به این که گمس جدایه‌های گرفته شده از *Bromus brevicola* تشخیص داده بود و این جدایه‌ها

با آغازگرهای IS3, IS1 تولید باند 444 جفت بازی نمودند، می‌توان اختصار داد که این قارچ با قارچ‌های *Neotyphodium* خویشاوندی نزدیکی دارند و دارای توالی مشترکی در ژنوم که مربوط به ژن بتا توبولین می‌باشد هستند که این امر با نتایج شاردل (1997) مطابقت دارد.

با توجه به تحقیق انجام شده، می‌توان گفت قارچ‌های اندوفیت بین میزبان‌های مختلف متفاوت می‌باشند، همچنان درون هر گونه میزبانی نیز قارچ‌هایی یافت می‌شوند که از نظر ژنتیکی متفاوت هستند. این تفاوت درون یک توده بذری نیز مشاهده گردید و حتی درون یک بذر نیز قارچ‌هایی یافت شد که از نظر مورفولوژیکی متفاوت بودند. با توجه به سطح وسیع تنوع در بین قارچ‌های اندوفیت و نیز با توجه به این نکته که تولید آلkalویید بستگی به ژنوتیپ میزبان و ژنوتیپ قارچ دارد. احتمالاً این جدایها از نظر میزان و نوع تولید آلkalوییدهای مختلف و در نتیجه اعطای شدت مقاومت گیاه میزبان در رابطه با کنترل بیولوژیک، و همچنان عدم تولید آلkalوییدهای زیان‌آور برای دام با یکدیگر متفاوت می‌باشند، که پی‌بردن به این مهم احتیاج به مطالعات بیشتری در این زمینه دارد.

سپاسگزاری

نگارندگان از آقای دکتر مجتبی خیام نکوبی به خاطر در اختیار گذاشتن برخی مواد گیاهی و مشاورت پایان‌نامه و از آقای دکتر مسعود بهار به لحاظ هم‌فکری و ارایه راهنمایی‌های ارزنده صمیمانه قدردانی می‌نمایند.

نشانی نگارندگان: راشین گنجعلی، دکتر بهرام شریف نبی و دکتر آقا فخر میرلوحی،
دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان، منابع 84154 اصفهان.

r_ganjali2000@yahoo.com:

sharifna@cc.iut.ac.ir

mirlohi@cc.iut.ac.ir

جدول 1- جدایه‌های مورد استفاده و مکان جمع‌آوری آنها.

Table 1. Isolates and their collection localities, used in this study.

ردیف	نام جدایه	میزبان	محل جمع‌آوری	Location
Ser. No.	Isolate	Host species	محل جمع‌آوری	Location
1	FpGan1	<i>Festuca paratensis</i>	بروجن- منطقه گندمان	
2	FpGan2	<i>Festuca paratensis</i>	بروجن- منطقه گندمان	
3	FpGan3	<i>Festuca paratensis</i>	بروجن- منطقه گندمان	
4	FpGon	<i>Festuca paratensis</i>	گرگان	
5	FaFh	<i>Festuca arundinacea</i>	اصفهان- فزوه	
6	FaTsh1	<i>Festuca arundinacea</i>	کردهستان- منطقه توانکش	
7	FaTsh2	<i>Festuca arundinacea</i>	کردهستان- منطقه توانکش	
8	FaA1	<i>Festuca arundinacea</i>	اردبیل- منطقه ولی عصر	
9	FaFn1	<i>Festuca arundinacea</i>	مشهد- فریمان	
10	FaFn2	<i>Festuca arundinacea</i>	مشهد- فریمان	
11	Fasm	<i>Festuca arundinacea</i>	اصفهان- سمیرم	
12	BtFh	<i>Bromus tomentellus</i>	اصفهان- فزوه	
13	BtFd	<i>Bromus tomentellus</i>	اصفهان- قرق فخر آباد	
14	BtMh	<i>Bromus tomentellus</i>	اصفهان- قرق موته	
15	BtAbi	<i>Bromus tomentellus</i>	اصفهان- قرق آبخیزداری	
16	BtAni	<i>Bromus tomentellus</i>	اصفهان- قرق انصاری	
17	LpIn	<i>Lolium prenne</i>	اصفهان	
18	LpApm	<i>Lolium prenne</i>	واریته اصلاح شده - آمریکا	
19	Lp1Prellude	<i>Lolium prenne</i>	واریته اصلاح شده - آمریکا	
20	Lp2Prellude	<i>Lolium prenne</i>	واریته اصلاح شده - آمریکا	

جدول 2- مشخصات توصیفی جدایههای اندوفیت از میزبانهای مختلف علفی در روی
محیط کشت جامد PDA

Table 2. Description of endophytic fungi colonies isolated from various graminous plant
on PDA medium.

ردیف کد جدایه محیط کشت	جدا یه های مخت لطف ی علف ی در روی پر گن ه ب و س ط پ ر گن ه پ س از 60 روز (mm)	داشتن برجستگی در قطر پرگنه پرگنه پوز بلند و سط پرگنه پس از 60 روز	شکل منظم	رنگ پرگنه کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم	حالت هاله	چین دار بودن پرگنه	وجود رنگدانه در پرگنه	ردیف کد جدایه محیط کشت
1	FpGan1	-	-	منظم	کرم	-	+	+
2	FpGan2	-	-	منظم	کرم	-	+	+
3	FpGan2	-	-	منظم	کرم	-	+	+
4	FpGon	-	-	منظم	کرم	-	+	+
5	FaFh	-	-	منظم	کرم	-	+	+
6	FaTsh1	-	-	منظم	کرم	-	+	+
7	FaTsh2	-	-	منظم	کرم	-	+	+
8	FaA1	-	-	منظم	کرم	-	+	+
9	FaFn1	-	-	منظم	کرم	-	+	+
10	FaFn2	-	-	منظم	کرم	-	+	+
11	Fasm	-	-	منظم	کرم	-	+	+
12	BtFh	+	+	گرد	سفید	+	-	-
13	BtFd	-	-	نامنظم	کرم	-	+	-
14	BtMh	+	+	گرد	کرم	+	-	-
15	BtAbi	+	+	گرد	سفید	+	-	-
16	BtAni	+	+	گرد	سفید	+	-	-
17	LpIn	-	-	منظم	کرم	-	+	+
18	LpApm	-	-	نامنظم	کرم	-	+	+
19	Lp1Prel	-	-	گرد	سفید	-	+	+
20	Lp2Prel	-	-	منظم	کرم	-	+	+

جدول 3- مواد لازم و مقدار آن برای تهیه محلول پایه واکنش PCR.

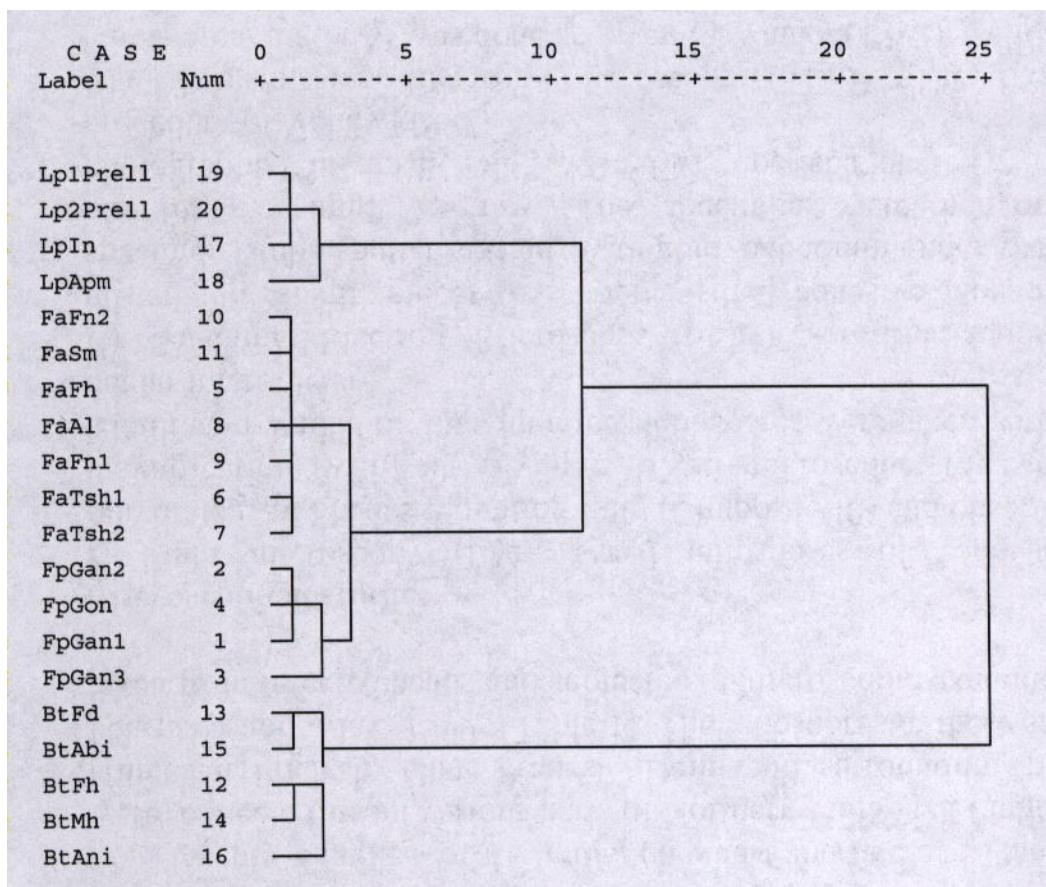
Table 3. Materials and their quantities used for PCR amplification.

ماده	غلظت پایه	غلظت نهایی	حجم برای یک واکنش
آب دو بار تقطیر	10X	1 X	14/85μl
بافر PCR با 15 mM کلرید منزیم	10mM	0/2X	2/5μl
dNTPs	12/5 μ M	12/5 μ M	0/5Ml
هر آغازگر	5unit / μl	0/75unit	1/1μl
آنزیم <i>Taq</i> DNA پلیمراز	20μl	0/075μl	

جدول 4- زمان و دمای لازم برای سه مرحله مختلف PCR برای آغازگرهای ITS1, ITS4 – IS1, IS3 – 11-1, 11-2

Table 4. Tempereture and time used for PCR ampilification using primers 11-1, 11-2, IS1, IS3, ITS1,ITS4

تعداد دور	موحله انجام	زمان	درجة حرارت (سانتی گراد)
1 دور	واسرشت (denaturation)	3 دقیقه (ITS) 1 دقیقه (11, IS)	94
35 دور	اتصال (annealing)	1 دقیقه (IS) 2 دقیقه (ITS)	50
1 دور	گسترش نهایی (extension)	10 دقیقه (ITS) 2 دقیقه (IS)	60 68 72 72



شکل 3- دندروگرام مربوط به داده‌های مورفولوژی در نرم افزار SPSS V.10 با استفاده از روش Ward و مربع فاصله اقلیدسی.

Fig. 3. Dendrogram of morphological data using Ward Method and squared Euclidean distance using SPSS V.10 program

M 1 2 3 4 5 6 7

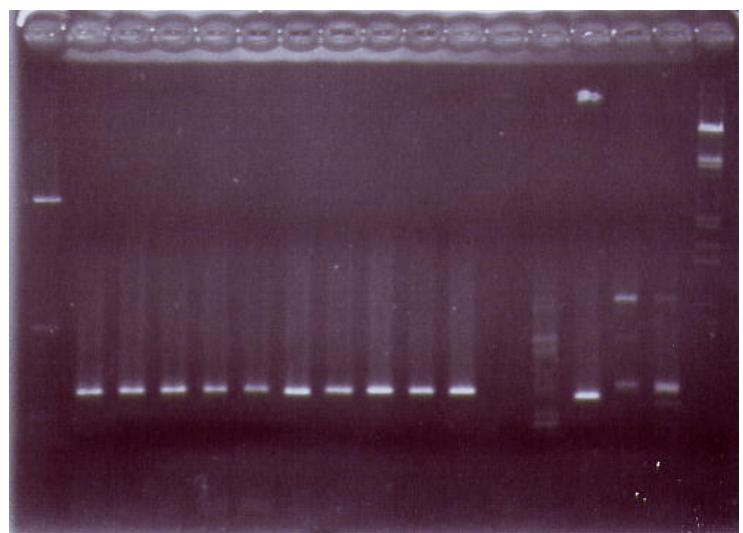
شکل 4- ایجاد باند 550-750 جفت بازی در چند جدایه از جدایه های بررسی شده که حاصل تکثیر ITS1, ITS4 با آغازگرهای ITS1, ITS4 می باشند.

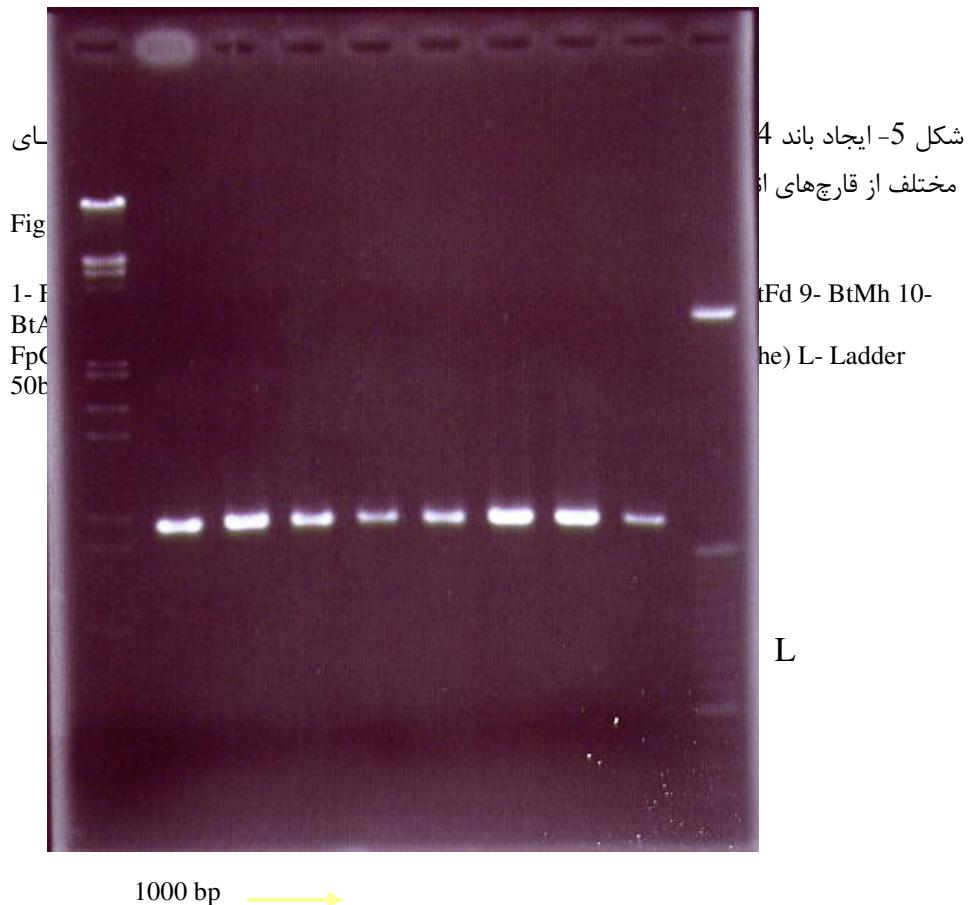
Fig. 4. A 550-750 bp band produced in some isolates with ITS1, ITS4.

1- FpGan1 2-FaFh 3-BtAbi 4-BtMh 5-LpApm 6-Lp1prelude 7-Lp2prelude

M 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 L
550-750 bp →

444 bp →

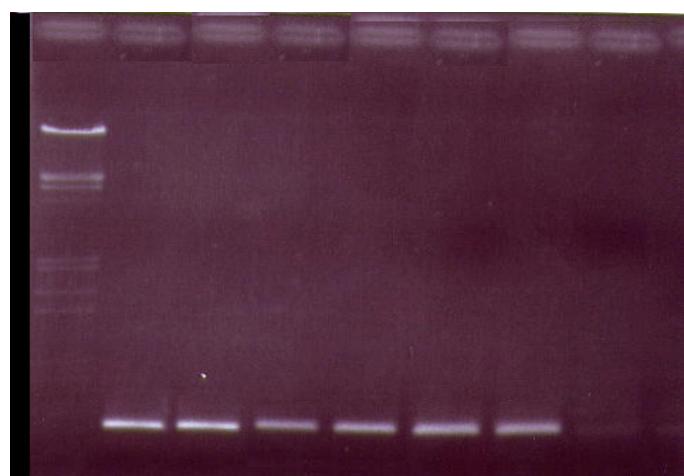




شکل 6- ایجاد باند 1000 جفت بازی که پس از تکثیر PCR با آغازگرهای 11-1، 11-2 در جدایه های مختلف از قارچ های اندو فیت مورد مطالعه به دست آمده است.

Fig. 6. A 1000 bp band produced in some isolates with 11-1, 11-2.

1- FpGan3 2-FaFh 3-FaTsh1 4-FaFn1 5-FaAl 6-FaFn2 7-BtAni 8-BtMh M-Life Marker III (Roche) L-Ladder 50bp (techlologies)



CLASSICAL METHODS AND SPECIFIC PRIMERS IN DETECTION OF ENDOPHYTIC FUNGI IN SOME GRAMINEOUS PLANTS

**RASHIN GANJALI, BAHRAM SHARIFNABI
and AGHA FAKHR MIRLOHI**

Isfahan University of Technology, ISfahan, Iran

Received 18/08/2004

Accepted / 2004

Abstract

Mutual relationship between endophytic fungi and some gramineous plants is one of the recently known host-microbe interactions. Endophytic fungi are classified in class Ascomycetes, order Hypocreales, tribe Balansieae and mostly genus *Neotyphodium*. They are transferred into the progeny via maternal stock and have many beneficial effects to their host plants, such as resistance to pests and diseases, environmental stresses such as pH fluctuation, drought, salinity and grazing. because Iran has a wide range of plant genomic resources and is known as one of the origins of gramineous plants, it is necessary to know more about endophytic fungi and their presence by using classical and molecular methods. Twenty isolates of endophytic fungi were obtained from seed and leaf sheaths of *Bromus tomentellus*, *Lolium prenne*, *Festuca arundinacea* and *Festuca pratensis*. Mycelia of endophytic fungi were observed red or pink in seed and leaf sheath when stained by Rose Bengal. The DNA of endophytic fungi was extracted by Murry and Thompson method with minor modification. In order to confirm the identity of endophytes, three universal and specific primer e. g. ITS1, ITS4, IS1, IS3, and 11-1, 11-2 were used. All isolates showed a 550-750 bp band with ITS1, ITS4 and eighteen of them showed a 444 bp band with IS1, IS3 primers, which is an indicator of *Neotyphodium* endophytes. when primers 11-1, 11-2 were used, a 1000 bp band was not observed in all isolates. Isolates FaSm and FpGon3 that did not have shown a 444 bp band, may probably differ from *Neotyphodium* endophytic fungi.

Key words: Endophytes, specific primers, gramineous plants, Morphological characters

To look at the feguses, pleas refer to the Persian text)Peges:).

Addreses of the authors: R. GANGALI, Dr. B. SHARIFNABI and Dr. A. MIRLOHI.

Former graduate student of Agricultural Biotechnology, Assistant Professor of Mycology and Associate Professor of Plant breeding, respectively, College of Agriculture, Isfahan University of Technology, Isfahan 84154, Iran.

E-mail: r_ganjali2000@yahoo.com

sharifna@cc.iut.ac.ir

mirlohi@cc.iut.ac.ir

References:

- BELL, M.C., Ma, C.S., MERRIMAN, G.M., and UDERWOOD, J.K. 1957. The effects of festuca forage and seed on laboratory animals. *J. Anim. Sci.* 16: 1083.
- BORAZJANI R.N., LOTT, T. J.and AHEARN D.G. 1998. Comparison of 5.8 S and ITS2 rDNA RFLP patterns among isolates of *Acremonium obclavatum*, *A. killiens* and *A. strictum* from diverse sources. *Current Microbiology* 36: 70-74.
- CHRISTENSEN, M.J. LATCH, G.C. M. and TAPPER, B.A. 1991. Variation within isolates of *Acremonium* endophyte from Perennial rye grasses. *Mycol. Res.* 95: 918-923.
- CHRISTENSEN, M.J., LEUTCHMAN.A., ROWAN. D.D. and TAPPER, B.A.1993. Taxonomy of *Acremonium* endophyte of tall fescue (*Festuca arundinacea*) meadow fescue (*Festuca pratensis*) and perennial rye grass (*Lolium prenne*). *Mycol. Res.* 96: 1083-1092.
- DOSS, R.P. Clement, S.L. and Welty 1998. A PCR-based technique for detection of *Neotyphodium* endophytes in diverse accessions of tall fescue. *Plant Dis.* 82: 738-740.
- DOSS, R.P. and WELTY, R.E. 1995. A polymerase chain reaction -based procedure for detection of *A cremonium coenophialum* in tall fescue. *Phytopathology* 85: 913-917.
- HIATT, E.E. , HILL, N.S. , BOUTON, J.H. and MIMS. C.W. 1997. Monoclonal antibodies for detection of *Neotyphodium coenophialum*. *Crop Sci.* 37: 1265-1269.
- JOHNSON, M.C., PIRONE , T.P., SIEGEL, M, R. and VARNEY D.R. 1982. Detection of *Epichloe typhina* in tall fescue by means of Enzyme Linked Immunosorbent Assay. *Phytopathology* 72: 647- 650.
- KHAYYAM-NEKOUEI. M., MIRLOHI, A. F., NADERI SAHAB, M., MOEN, S., MANAF ALI, A. and NAPIS, S. 2001. Prevalencs and viability assessment of endophytic fungi in Iranian tall fescue (*Festuca arundinacea* Schreb). *Asia Pacific Journal of Molecular Biology and Biotechnology* 9: 60- 66.
- LEUCHTMAN, A. and CLAY, K. 1990. Isozyme variation in the *Acremonium-Epichloe* fungal-endophyte complex. *Phytopathology* 80. 1133-1139.
- MELAREN, J.B. and FRIBOURY, H.A. 1991. Early history of tall fescue toxicosis studies in Tennessee. *Tennessee Farm and Home Sci.*160: 4-9.

- MURREY, M.G. and THOMPSON, W.F. 1980. Rapid isolation of high molecular weight plant DNA. Nucleic Acid Res. 8: 4321-4325.
- SAHA, D.C. JACKSON, M.A. and JOHNSON-CICASLE, J. M. 1988. A rapid staining method for detection of endophytic fungi in turf and forage grass. Phytopathology 48: 237-239.
- SCHARDL, C.L. and PHILLIPS, T.D. 1997. Protective grass endophytes: where are they from and where are they going? Plant Dis. 81: 430-438.
- Bacon, C.W. and WHITE, J.F. 1994. Biotechnology of endophytic fungi of grasses. CRC Press, Inc. P. 214.
- Liu, D., van HEESWIJC, R., LATCH, G., LEONOFORTE, T., PANACCIO, M., LANGFORD, G., CUNNINGHAM, P. and REED, K. 1995. Rapid identification of *Acremonium lolii* and *Acremonium coeophialum* endophytes through arbitrarily Primed PCR. FEMS Microbiology Letters. 133: 95-98.
